

Комил Аваз

**Хива
дилбанди**

(Эсселар, драмалар)

ТАШКИЛДАГИ ҲАНГОМА

Икки кўринишдан иборат мусиқали комедия

Қатнашувчилар:

Рўзим хўжик
Очил жинли
Мавлон пашмак
Назокат
Сабохон
Қумри
Меҳри шокаланд
Үрин вафодор
Матжон буломиқ
Нурум нўс
Собир сариминжиқ
Қодир айрон
Раққосалар

(воқеа шу кунларда бўлиб ўтади)

1-КЎРИНИШ

Рўзимнинг уйи, ўртада супа, ўнг томонда столда телефон, чап томонда сандиқ, унинг устида кўрпачалар тахланган. Парда шўх мусиқа билан очиласди, саҳнага Рўзим кириб келади, қўшиқ айтади.

Рўзим

Наззи бону, Наззимжоним, қайдасан?
Сансиз топмас лаззат, жоним қайдасан?

Лақирдири юраккинам кўрмасам,
Меҳрибоним, азиз жоним қайдасан?

Насиб этсин қўшағина қарримоқ,
Бори дунём, хонумоним қайдайсан?

Наззи бону, Наззижоним қайдасан?
Сансиз топмас лаззат, жоним қайдасан?

(қўшиқ тугайди, шу оҳангда)

Назижон, ҳов Назижон, қайдасан?

Назокат. (*иҷқаридан*) Уйдаман, яхши келдингизми?

Рӯзим. Келдим, келмай нера бораман. Чойинг тайёрми? (*ечинади*).

Назокат. (*чиқмай*) Ҳозир. (*пауза*) Хамир қораяпман.

Рӯзим. (*пешонасига уриб*) Тф-у! Чч, эй! Үтин олиб келинг дегандиёв! (*бошини кўрсатиб*) Калла эмас, маховиги ишдан чиқсан буста бу! Бўлмасам, бармоққа ноҳ (ип) ҳам боғлаб кетвадим-ов ёддан чиқмасин деб. Йўлда иккича ерда үтили арва ҳам кўрдим, уйга ҳайдатмисанми, эй каллаварам!

Назокат. (*иҷқаридан қўлини пешқийқча артиб чиқади*) Дадаси, обкелдингизми?

Рӯзим. Йўқ, асли ина бу ошқовоқ, ошқовоқмисан ошқовоқ! Кўрмийсанми (*бармоғини кўрсатиб*) ина шу сафар ёддан чиқмасин даб бармоғима ноҳ ҳам боғлаб кетвадим.

Назокат. Тандира ўзимни ёқайми, нашатин?

Рӯзим. Қўй Наззи, қон этаверма; қўшнилардан олақўй.

Назокат. Дўконни нонини енг десам, ҳаммангизни зардангиз қайнайди, дағдағангиз ер ўяди, нон ёпай десам, бир чўп үтин йўқ! Ҳар сафар қўшнилардан үтин сўрайвериб уятдан ўлиб бўлдим. Қандай эрсиз? Уйни кирди-чиқдиси билан ишингиз бўлмаса, бозор-ўчар билан ишингиз бўлмаса, етар-етмас билан ишингиз бўлмаса, (*кўзига ёш олиб*) Сизга иш бўлса, театр бўлса бўлди. Хотин, бола-чақа керакмиди.

Рӯзим. Наззи, қўйсанга, менга осонми, бу ерда сен эговлийсан, театрда режисср. (*Чўнтағидан қоғозларни чиқариб*) Ина, ина бу ролинг чиқмин турибди деб эзади. Нишатин? (*Пауза*) Мұҳаббат изҳор қилишим керак.

Назокат. (*кесатиб*) Кимга?

Рӯзим. Саҳнада, сув бўйинда, гужум тагинда.

Назокат. Устасиз-ку. Сизга на қийнмиш. Кўп кўрганмиз изҳори муҳаббатингизни.

Рӯзим. Яна рашкми? Тушунтираяпман-ку, саҳнада, ролда. (*Пауза*) Сендан бошқа кимга ҳам керакман, кўнглингни тўқ тут.

Назокат. Навлин, кейинги ваҳда бошқачароқсиз, кўп нарса ёдингизда турмидўғин бўлди, хаёлпарастсиз.

Рӯзим. Манга қара, Наззи, ҳамма нарса эмасдиров, вуми, на ёддан чиқса ҳам, ву ёддан чиқмайди.

Назокат. Қўйинг-е, ўлинг сиз бир, нердаги гапларни топасиз. Ман боғдан келсам, сиз тоғдан келасиз, артистлик қиласиз.

Рўзим. Тўхта, шу артистлик ина шу ролда дим чиқмай турибди. Мундин мураккаб, қийин образ ўйнаган эмасман.

Назокат. Дим қийинми? На рол у?

Рўзим. Ман хотинидан айрилган одамман. Учрашиш учун гужум тагина келганмиз. Ўҳам эрсиз хотин. (*Пауза*) Сен мана шу ерда тур.

Назокат. Қўйсантиза, театрни ғалвасини уйга олиб келманг.

Рўзим. Йўқ, ғалвамас бу. Мани борим, ҳаётим шу. Тушунсанг-чи, ижодни дам олиши, шанба, якшанбаси, кеча-кундузи йўқ, доим ина бу (*бошини кўрсатиб*) излаб туриши керак. Қани тур.

Назокат. Яхши (*Унга тик қараб тўради*)

Рўзим. Ундеймас, сен эрсиз хотинсан, безраймай ерга қараб тур!

Назокат. Вой-бўй, нишатвардингиз-а, ина ерга қарадим.

Рўзим. Йўқ, ундей ҳам эмас, бу тақдир иши, сени каллангда бутун келажагинг, бола-чақанг тақдири, эл-юрт андишаси, ахир сен ўқимишли, маданиятли аёлсан, 2та боланг бор, менда Зта...

Назокат. Иккита боласиям борми? Унда унга эр нега керак?

Рўзим. Гап шунда-да, якка ўтсинми, болаларига ота, ўзига суюнчиқ керак.

Назокат. Ҳозир суюнчиқ эр борми, бири сизга ўхшаганми? Уни боридан йўқи.

Рўзим. Тўхтасонга, чалғитма, ман образга киришим керак, қани, тур.

Назокат. Яхши, ина турдим. (*Ерга қараб ийманади*)

Рўзим. (*образга кириб*) Келдингизми?.. Лолахон!.. Гапни... нимадан бошлашни билмай турибман... Худойим ҳаммани жуфти билан яратган. (*Пауза*) Начора, одам жуфтидан ажралса, қуш қанотидан ажралгандай гап экан. Биласизми, Лолахон, сиз билан мен яккамиз, якка қанотмиз! Бу дунёда яшамоқ учун қўшқанот бўлмоқ керак. Биласизми, бир-бировга севги изҳор қилиш тўлиқ муҳаббат эмас ҳали. Муҳаббат ардоқда, эъзозда, самимий ҳурматда! (*Пауза*) Асли 30 ёшида хотинини айирган, 40 ёшида хотини ўлган йигит баҳтсиз йигиттур деб тўғри айтилган. Одам ўз жуфти

ҳалолини еру кўкка ишонмай ҳамиша ардоқлаши, қадрлаши, эъзозлаши керак экан ўзи, кейин пушаймон қилиб юрмасин. (*Назокат кўзига ёш олади*) Лолахон! Менга осон тутманг. Пешонамга ёзилган ёзғит шу экан... Аввалги учрашувимиздан кейин кўп ўйладим, Сизни, болаларингизни, ўзимни болаларимни... Сизнинг фикрларингиз тўғрисидаям жуда кўп ўйладим... Буёфи энди Сизга ҳавола! (*Образдан чиқиб Назокатга*) Хўш, нима дейсан?

Назокат. Нима дердим, жуда ачинарли тақдир талқини бундан ортиқ қандай бўлиши керак. Мен ўзимни тутолмай қолдим, ҳаяжонланиб кетдим. Нимаси ёқмаган экан режиссёргизга?

Рўзим. Унгами? Қуруқсан, ҳиссиётинг етишмаяпти деяпти.

Назокат. Бундан ҳам зиёд бўлса, одам фаришта бўлиб кетади-ку. (*Пауза*) Шошманг, нега Сиз, ўзингиз ролингиздагидай эмассиз? Нега ҳаётда шундай яшамайсиз? Мени қийнайсиз, қадрламайсиз, аксинча, хўрлайсиз. Ҳали мен ҳам кетаман, шунда биласиз қадримни (*яна кўзёши қиласди*).

Рўзим. Яна кўзёшими, кўнглимни бузма, ва ёш дарёсида беҳуда сузма. Тўхта, тўхтасонга, йигини бас қил.

Назокат. Тўғридон, саҳнада бошқа, ҳаётда бошқасизлар. Шунинг учун ҳам сизларга ишонмайдилар. Тавба, ана у артист Абдусалом акани ўлди деб сизлар 3 марта жанозасига боргансизлар, лекин ву ётганмиш ўлмин, кейин ўлганида кўпчилик бормаган, ишонмаганлар.

Рўзим. (кулиб) Ҳали сан уни айтасан, уни қабристонга кўтариб боришда "Э, Абдусалом, тобутдан туш, энди буёфина ўзинг пиёда боравер, эйинда эйин қолмади-ку" деб кимдир айтгандан сўнг кулишганлар. Ўзинг биласан, йўлда одамлар машинадами, пиёдами, эшакдами, отдами тобутни кўтариш учун, елкасини тутади, саводан қолмайин деб тобутга интилади. Тобуткашларни кулишиб бораётганини кўрганлар, "Э, булар кинога тушиб юришибди эканлар" деб кулиб йўлларига кетаберганлар.

Назокат. Ана шуни айтаман, ўлик ҳам кулги сизларга.

Рўзим. Қизиқсан, йиғлаган билан тирилармиди, айтдим-ку, ҳазилкаш одам эди. Ҳозир ҳам Абдусалом ака биз учун ўлмагандин. Кунда эслаймиз. Бошқа касбда борми шундин, йўқ, так што бўлди қил, бошқа ёнга ўрлама, қорним оч, шу ҳар сафар сенга сўзламайман дейману, яна сўзлийвараман, билмийман ичингда магнитинг борми, ё бошқа нарсами, ҳайронман.

Шу пайт мусиқа чалиниб, Ўрин қўшиқ айтиб, қизларни ўйнатиб киради. Қизларнинг қўлида гуллар, Ўриннинг қўлида пакет

Ўрин

Қўйларни сўй, қўйларни сўй,
Қўй бўлмаса, хўрозни сўй.
Шампонни оч, зейипни оч,
Лим-лим атиб бизлара қуй,
кейипни оч!

Рўзим

Бу на зейиб, ву намиш қўй?
Ҳе йўқ, бе йўқ, ву намиш тўй?

Ўрин

Тўя айлансин бу базм,
Назокатхон таомидан,
Беш-олти кун юргаймиздон,
Атавармин бизлар ҳазм.

Рўзим

Ву на базм, ву намиш қўй?

Назокат

Ву на ташкил, бу нендин тўй?

Ўрин (Рўзимга)

Билиб-билмаслика олма,
Бори-булинг ўртага қўй!
Ташкилни туз, зиқна бўлма,
Боқиб юрган қўзингни сўй!

Рўзим

Ташкил?

Назокат

Ташкил?

Рўзим

На ташкил, Ўрин?
Бугун ташкила йўқ ўрин!

(ашула тамом бўлгач)

Менга қара Ўрин, бу на гап ёзи?
Ўрин. Ҳали хабаринг йўқми? Суюнчини бар!
Рўзим. Суюнчи? На суюнчи?
Ўрин. Ҳа саними, сан писмиқми, ер тагида илон юрса биласан.
Рўзим. Тушунтириб айтсанг-чи, нима гап ахир ёзи?
Ўрин. Бугун санинг уйингда, мана шу ерда (*пауза*) ташкил!
Рўзим. Ҳа, энамга тўйлиқ келибми?
Ўрин. Ундан ҳам зўр... Қўл қўйибдилар. (*Қизлар ҳам кулиб тасдиқлашади*).
Рўзим. Кимлар? Нимага?
Ўрин. Бугун, эрталаб, театрни бадиий кенгashiда ҳал бўлған.
Рўзим. Уф-ф! Қон атдингдон, на ҳал бўлған?
Ўрин. Сани... тақдиринг!
Назокат. Ўрин ака! Тушунтириб айтинг, на тақдир ахир?
Ўрин. Назокатхон, кейин биласиз, қозона қаранг. (*Рўзимни кўрсатиб*) Буни ҳам юраги питта гуппиллаб турсин.
Назокат. Сизларга тушуниб бўлмайди, сира тушуниб бўлмийди, баҳона бўлса, бўлди, товуғингиз тұғса ҳам тўй берасизлар. Яхши ҳам хамир атганим (*қизларни олиб ичкарига кетади*).
Ўрин. (унинг орқасидан) Ина бу гаппингизга тасдиқ, галин, ичина озғина эт билан пиёз қўшсангиз, ажойиб этли патир бўлади. Паҳ-паҳ, ина майишат, ина ташкил, на дадингиз, Рўзимбой?

Рўзим. Дим яхши! Лекин тушунмин ўладўгин бўлдиқдан!

Ўрин. Биласан, кейин биласан дадим-ку.

Мусиқа чалиниб Мавлон киради, қўлида палов кади — ошқовоқ, узунроқ хили

Мавлон. Ассалому алайкўм!

Рўзим. (кесатиброқ) Ваалайкү-ўм! Ҳимм?!

Мавлон. Ҳеч! Ина бу Ўрин, Рўзим хўжикникида ташкил бор, биринг ҳам қолмай оёқингни алинга олиб боринглар деб эди, келдим, ҳа? Бутун калектип галётири, қани Ўрин, ташкилдан дарак йўқ. Шампонлар қани? 40 ланжи оқлар қани? Беш юлдузли қизилхон тўралар қани? Наполеонлар кўринмиди, а?

Рўзим. Ў-ў! Иштаҳанг дим карнай-ку сани, а?

Ўрин. Жониқаварма, пашмак! Ҳали бу ерда ҳаммаси бўлади, ҳар бир пашмаклар, лавзиналар бўлади, қисинма, ҳаммаси праб бўлади.

Рўзим. Ерик ошинг ҳам бўлади, еб адo атаврмийсан, ҳимм!

Мавлон. Дим сара, пашмак бўлса пашмак-дон! (Рўзимга ошқовоқни бериб) Ма! Буни қадрина санга ўхшаған кадичилар тушунади. Бутун элотингни сўвади, бу кадимисан — кади-дон лекин ўзи ҳам. Энди орроқ тур. (Ўринга Ҳидоятхон образида) Ўзимни вафодоримнан айланин, қани ина шу орқагинамни қашиб юбор (Ўрин юқорироқини эриниброқ қашийди) Ҳўрнимас, сал ошоқроқ, ана ўлманг, топдингиз, сал қаттиқроқ қашинг (Ўрин қаттиқроқ қашийди) Вунчамасвой-её! Навалон алинг дош билан дамир, ўлинг сиз бир...

Ўрин. Бўлдими, пашмак?

Мавлон. Бўлди! Алингни ел егай илойим. (Рўзимга) Қани бизлара на хизмат?

Рўзим. Пашмак, ман бу ерли эмасман, ташкилни ўйлаб топған (Ўринни кўрсатиб) ина бу Исмамутда ис бўлса, исқаб борадиган вафодоринг билади, шундан сўра.

Ўрин. (Мавлонга) Галин ҳозир тандирда нон ёпишда, сан ўртани дуз!

Шу пайт мусиқа чалиниб Қумри билан Мехри кириб келади

Қумри

Оға дарам, боғингизда гул бодам,
Хўжик дарам, биз келдик қутлуғ қадам.

Қумрининг лапарига ўйнаб турган Мехри Рўзимни чаккасидан ўтиб "шокаланд" дейди ва у ҳам лапар айтади, Қумри ўйнайди. Уларнинг ўйинига ичкаридан қизларни айтиб чиқишиди, улар ҳам ўйинга қўшилади.

Мехри

Оға дарам, айлаб галдик хушхиром,
Хўжик дарам, асли биз қутлуғ қадам.

Ҳаммалар

Оға дарам, рўмолингта гул бодам,
Хўжик дарам, белбоғингта гул бодам.

Қумри

Сари ипак тўнни турғани қурғай,
Орқама ташласам ёйилиб турғай.
Ошиғлиқни маънисини билганда,
Ўргатиб-ўргатиб қочгани қурғай.

Ҳаммалар

Оға дарам, рўмолингта гул бодам,
Хўжик дарам, белбоғингта гул бодам.

Мечри

Боғ ёна чиқвадим гулларни ичи,
Ҳамма ёр ичинда бизни ёр киччи.
Уллисинда, киччисинда на гап бор,
Қўйнина кирсангиз жаннатни ичи.

Ҳаммалар

Оға дарам, рўмолингта гул бодам,
Хўжик дарам, белбоғингта гул бодам.

Мечри, Қумри

Бошлаған ташкилингиз муборак бўлғай!

(ашула ва ўйин тамом бўлгач).

Рўзим. Яна ташкил! Ўрин, бу икки санам ҳам ташкил дейдику. Кўргилигимиз алдимизда десанга.

Ўрин. Поҳ, худо етирди сизларни. Галин тандирда. (*ўйинчиларга*) Сизлар галинбийингиз ёнина боринг. (*Улар кетишади*) Пашмак!

Мавлон. Лавай!

Ўрин. Ол шокаладни, ёнида анжир мураббоси билан.

Қумри. Оббо Ўринбой ака-ей! Анжир мураббо тушган кўнглигиздан айланин.

Ўрин. Жонимни жунники!

Меҳри. Ина ўзимиз ўхшатамиз дастурхон безашни, юринг, Қумрижон, шокаланд атамиз (*Ичкарига бирин-кетин кириб-чиқадилар, дастурхон тузата бошлийдилар. Шу пайт бошқа мусиқа ритмидә қўшиқ айтиб Матжон бўлолик кириб келади*)

Матжон

Биз ҳам, Хўжик, миниб галдик машинни,
Солсанг ҳам розиман турли йўллара.
Буюравер, ест қиласман, бензин бор,
Айт, кимларни олиб келай тўйлара?

Үрин

Тўғри сўлла, бензин борми, буломиқ?

Матжон

Бор, бор! Бензин ҳирик Хўжик учун!

(*Қўшиқ тамом бўлгач Матжон Рўзимни ёнига келиб қучоқлайди*)

Чин юрагимдан табриклайман. Яхши, дим яхши, молодес, дим сўвиндим, Ҳақиқат бор-ов, худодан айланин.

Рўзим. Қўйсанга, буломиқ, бу на, Үрин, ҳамманг маслаҳат атдингми?

Үрин. Аввал сан Ташкилни қуюқ ат, кейин биласан.

Рўзим. Хун атдинг-до! Демак айтмайсан? Айтмасанг айтма, тузаверамиш!

Мавлон. Манга қара, Хўжик, худо ол қулим деса борми, дунё сеники.

Меҳри. Шокаланд бўлади, шокаланд!

Матжон. (*Рўзимга*) Қани, Хўжик, бизга на хизмат? Кимларни олиб келай?

Рўзим. Сиз Хўжик, ўтирасиз ина шу ерда компит атиб, бол атиб!

Матжон. Ажаб, Хўжик!

Матжон ўтиради, мусиқа чалинади, авж пардада қўшиқ айтиб саҳнага
Очил кириб келади, қўлида пакет

Очил

Тўкин-сочин дастурхонли,
Ташкил керакдур йигитга.

Қаймоқ-ёғли, асал-болли,
Гурунг керакдур йигитга.

Мусиқа салки Лазги ритмига ўтади. Очил қўлидаги пакетни Қумрига беради, Меҳрини ўйинга тортади, ўзи ҳам қўшиқ айтиб ўйнайди

На дадинг, жоним Хўжик?

(Ўринга)

Вафодорим, сан на дадинг?

Р ў з и м

(шу оҳангда)

Сан тарс йўнқа ҳам бормадинг,
Бир сан етишмай турвадинг!

О ч и л

Омон-омон, воҳ-ей дадим,
Чаккангта гул тақай дадим.
Хўжик озонача гетмин,
Ичингни бир ёқай дадим!

Ҳ а м м а л а р

Омон-омон, воҳ-ей дадим,
Чаккангта гул тақай дадим.

М а в л о н

Бало борми озонача,
Ювжоқмисан қозонача?
О ч и л

Ювсам мани Хўжик тўрам,
Қиёматлик дангдуш жўрам.

Ҳ а м м а л а р

Омон-омон, воҳ-ей дадим;
Чаккангга гул тақай дадим.

Ашула, ўйин тамом бўлгач, ҳаммалари кулишиб Очил билан кўришадилар. Мусиқа ритми ўзгариб, қўлида бир дона қовун билан қўшиқ айтиб Қодир айрон кириб келади

Қодир

Қовун-қовунлар дадим,

Ҳаммалар

Қайси қовунлар дадинг?

Қодир

Ола ҳомма, қарри қиз,
Тилинг ёрар шираси.
Гурвак чўпи, оқ новвот,
Бешакдан йўқ сараси!

Очили

Келтирганинг бир қовун,
Ўқчанга бир кир совун.

(*кулғи*)

Қодир

Бири мингта деяди,
Есанг эсинг кетади.

Үрин

Шундан бошқа мулкинг йўқ,
Суқмаған бир еринг йўқ.

Мавлон

Ёзада айрони ҳам бор.

Ҳаммалар

Айрони бор, ёр-ёр,
Сайрони бор, ёр-ёр.

Очили. (*ашула тамом бўлгач*) Қодир, бу тұякалла, э, э... бўрикалла хом дунака ҳам пул тўлаб олдингми? (*кулғи*)

Қодир. На деб турибсан, санга пишган бўлди на, хом бўлди на, улли бўлса бўлди-дон санга (*кулғи*).

О ч и л. Тўғри, сан биласан қовунни фарқини, сувсиз, қумлоқ ерда битган, ёнтоқа сопилгани мазали бўлади дейдилар (*кулги*).

Ў ри н. Эй, Очил, ёнтоқа қовуннимас, харвузни сопадилар, калла, харвузни! (*кулги*)

М авлон. Тўғри-дон, қавунни сувсиз ерда яхши бўлишини булар қаердан ҳам билади, а, айрон?

Қ одир. Сан суқилишмин тур! Пашмак буккандин атмайин яна.

М еҳри. Қодирбарган, парво атманг, сўлливаради булар, аввал есинлар, кейин биладилар шокаланд аканини, на дадингиз, Қумрижон?

Қ умри. Вуни мазаси ейиша боғлиқ, Меҳрижон!

Қ одир. Қизлар, гапларинг дим тўғри, (*қавунни Мехрига узатиб*) бу ейишга боғлиқ.

Қодир Рўзим билан қучоқлашиб турганда, бошқа мусиқа оҳангидаги қўшиқ айтиб Нурим нос кириб келади

Ў ри н. Ина, Нурим нос ҳам келдилар. Келинг Нуримбой!

Н у р и м

(*қўлидаги тугунчакни Матжон буломиқча бериб салки лазгида*)

Воҳ-ей, воҳ-ей, воҳ-ей,
Жон Хўжик, жоним воҳ-ей.
Жонингнан айланин воҳ-ей,
Дастурхон бўлсин тах-ей.
Ташкил бўлсин муборак,
Пишсин қовурдоқ, барак!

Ҳ а м м а л а р

Воҳ-ей, воҳ-ей, воҳ-ей,
Жон Хўжик, жоним воҳ-ей.

Н у р и м

Шампан, водканг қани, Хўжик,
Хўроз даканг қани, Хўжик?
Даканг хўроз топмасанг,
Гал, ина сўй мани, Хўжик!

Ҳаммалар (кулишиб)

Воҳ-еъ, воҳ-еъ, воҳ-еъ,
Жон Хўжик, жоним воҳ-еъ.
Моҳи тобоним воҳ-еъ,
Сарви равоним воҳ-еъ!

Ашула, ўйин тамом бўлгач, ҳаммалари кулишиб, қучоқлашадилар

Матжон. Кўрдингми, Хўжик! Нуримбой галгандан
кейин ташкил бошқача бўлиб кетаверди.

Ўрин. Эшитдингми, Хўжик, Нуримбой на даб туриб-
ди? Даканг хўрз дейди!

Матжон. Бу ташкила, Хўжик, бир жонли сўймасанг
бўлмас!

Очил. Сани сўямиз, буломиқ, сани сўямиз! На кўп
ҳозир-қассоб кўп!

Мавлон. Тўғри-дон, сеча сўйса ҳам қассоб сўйсин
даган гап бор.

Ўрин. Сариминжиқ галиши керак эди-ку, нега кел-
мади экан, телефон қилсанмикан? Яхиси телефон эта
қўйин, эйланмин галсин у. (телефонни олиб қўнғироқ
қиласди) Алё, аканг борми? Аканг? Чақир. (Унинг ёнига
Мавлон келади)

Мавлон. Хўрзмас, Хўжик ташкила қўй сўйжоқ да,
на дадим.

Очил. (Мавлонга) Яхши! (Телефонга) Алё, не галмин
ўтирибсан? Оёқингни домори чакиб, чангтак бўлдингми,
одамлар йигналған бўлса, сан ҳаммадан бурун галишинг
гарак ади.

Мавлон. Қўйни айт, қўйни!

Очил. Мавлонни гаппини эшитиб турибсанми? Хўжик
ташкила қўй сўйжоқ, пичоқни олиб келавер, тез гал,
тўхта, тўхта, Рўзим бир нарса демоқчи (Рўзимга) ҳа, на
дийсан?

Рўзим. Пичоқни қўйи билан олиб келсин деб айт,
қўйи билан.

Очил. Эшитдингми, сариминжиқ? Хўжик, пичоқни
қўйи билан олиб келсин деб турибди. (Трубкани қўяди)

Рўзим. На дади?

Очил. На дар эди, жонли бўлмаса, сани сўямиз дади.

Рўзим. Вой пес-еъ, тўйлардан не даган қўй тушади,
бирни олиб галса, давлати чайпалами?

Мавлон. Тўғри-дон вафодор, Хўжикка азоб бераве-расизлар, Хўжик драмма, тўя бормиди, Сариминжиқа гун оша тўй, инсоф билан бўлғани яхши. Не деган ҳовлиқасизлар.

Нурим. Ҳовлиқкан ҳолвага ёлчимас, Ўринбой, ҳовлиқканни ҳоливой.

Қумри. Ҳовлиқкан қиз эрга ёлчимас

Очил. Дим тўғри, Қумрижон тасдиқ, ина, буломиқ ҳовлиқиб од атвади (*кулиб*) А, буломиқ. Буломиқни було-санг ҳам буломиқ, буломиқни буломасанг ҳам буломиқ, а буломиқ?

Матジョン. На даб турибсан, орқали? Агар нос ҳовлиқтиrmаса, кўрар эдинг уни томошасини.

Мавлон. Ўзи ҳам пари, лекин дим галишган, кўзга ёқимли бўлиб галган акан свиданяга, анағар.

Үрин. Анағарни дапкисини ҳам айт, Пашмак! (*кулги*)

Матジョン Лекин худо бараман деса, бераверар экан, ина нос, ина оёқ. Ҳозирга дўғин буни дапкиси (*орқасини кўрсатиб*) ина беримда турибди.

Қумри. Дапки дейсизми? На дапки? Ким дапти?

Матジョン. Ким бўлар эди, ина бу нос. Ҳа, мани дапган оёқларинг тандира ўдин бўлгийдан.

Рўзим. Яхши бўлар эди, буломиқ, бугун бизни хотин ҳам тандира ўтин тапмин қисиниб турвади.

Меҳри, Тўхтант, Рўзимбой оға! (*Матジョンга*) Матジョン оға, нишаб дапти нос оғам, айтиб барсангиза.

Үрин. И-е, эшиитмадим десангизлара? Шу свиданёдан кейин тўрамлар, 7 кун бюллетенъ олиб, ётиб турдилар.

Матジョン. 5 кун, вафодор, 5 кун.

Үрин. Яхши, бор 5 кун, лекин қизга ҳеч бало бўлғани йўқ. (*Кулги*) Қиз тиммитин. Ана шундан кейин лақаби буломиқ бўлди. (*Матジョンга*) Тўғрими?

Қумри. Айтиб беринг, жон Матジョン ака, айтсангиза.

Меҳри. Айтиқўйинг, гаракситаварманг.

Үрин Ина, "қиз" ҳам шу ерда, на дадинг, Нуримбой?

Матジョン. Қуйсангизлара, шу ёдима тушса, ҳозир ҳам дапки ёдима тушади, қўйинглар.

Очил. Айтивар, энди дапмийди.

Матジョン. А, яхши, аса кийинсин.

Нурим. Аммо-лекин тарс йўнқа акансан-дон, шу-у вақтда бир кийиндим, бўлди-дон.

Матジョン. Навлин, ина булар қўймин турибди-ку.

Үрин. Яна бир кийин, қизлар ҳам кўрсинглар паривашничик бўлишини.

Матжон. Манам образа киришим керак.
Нурим. (*образга кириб*) Образинг бошшингни есин сан жалотойни! Ҳозир кийинаман ина.

Меҳри билан Қумрининг орқасига ўтиб Нурим кийна бошлайди.

Матжон

(*образга кириб қўшиқ боштайди*)

Белим боғлаб чиқсам узоқ йўллара,
Йўл бошинда турган ёринг унутма.
Сайрон этиб чиқсанг сунбул гуллара,
Йўл бўйида қолғон ёринг унутма.
Сансиз қоронғудир ёқти кунларим,
Баланд куйлай десам чиқмас унларим,
Раҳм атмасанг тутғай додим, хунларим,
Саннан айро тушган ёринг унутма.

(*ашула тугаши олдидан Қодир яқинлашади ва тугаши билан*)

Қодир. Ҳа, Матжонбой, қўшиқ айтиб турибсиз?
Матжон. Эй, ўзим. Ишингни атсанга, ўтавер.
Қодир. Ҳайронман, сиз бу ерда ашула айтиб турибсиз, ву ерда бир жонон машинангизни даваракини айланиб юриди.

Матжон. Йўқ-ей?

Қодир. Ҳа, қизмисан, қиз-дон, aka-a, бай-бай...

"Баланд бўйли, кенг қучоқли,
Жонон керакдур йигитга,
Йиқилғонда суянмакка,
Дармон керакдур йигитга," –

деганларидек бир қилдан ясанған. Тавба, оқшом ҳам галвади, Сизни тополмабди.

Матжон. Йўғ-е, оқшомми? Эй хароб бўлсин бу кўна машин, оқшом помпаси кетвади.

Қодир. Сиз помпа қидиринг, ву сизни қидирсинг. Сизда инсоф йўқ ўзи, шундай паривашни ҳам куттириб бўлами, ах, бай-бай. Бизларга шундини ҳеч бир йўлиқмади, йўлиқмади-дон. На берсанг ҳам, бори-бурингни барсанг ҳам арзиди, бай-бай.

Матжон. Қизиқсан-ов, Қодир, на варсанг ҳам арзийди дейсан, нимам бор мани, на вараман, ойлиқ маошим помпага етмийди ўзи.

Қодир. Келгандан сиздан фалон нарса бер деб тилхат оладими? Оғзингиза сиффанини инъом этаверинг, ана машинамга миндираман данг, қидистираманг денг, ажойиб мазоли пашмаклардан едираман, лавзиналар олиб бераман денг, фаранг рўмол олиб барман денг, осмондаги ойларни ваъда этинг, вой-бўй, ваъда бармака қийналасизми? Машинни ваъда этинг!

Матжон. Калланг борми сани, ҳукуматни машинини нишаб ваъда атасан?

Қодир. Вой-бўй, миндириб катайса аттираман денг, қидистираман денг, шуни ҳам билмайсизми?

Матжон. Миндир дейсан, директор эшитиб қолса, ўзи бинзин йўқ, топган гаппингта қара, қўй, бўлмайди бу. Бошқа нишатса бўлар экан?

Қодир. Дим бўлмаса, ашула айтиб баринг, нови ади ву...

Эй ёр, санга ушбу жаҳон боғи аро гул,
Бир ошиқи ҳайрон, дийдоринга шайдо...

Матжон (давом эттиради)

Ошиқни эрур кокили сунбулина мушкул,
Ҳам ҳоли паришон, ҳам бошида савдо,
То тушди фироқингда мани ғамзада кўнглум,
Ҳар лаҳза ёнадур минг дардинг ичра?
Эмди анга тутарға дами сабри таҳаммул,
Йўқ меҳнати ҳижрон рам ила нигоро.

Қодир. Ина шуни айтинг, симобдин аrimаса, ман сизни қулингиз бўламан! Нишатин? Айтиб галимми, ё борасизми?

Матжон. (бироз ўйлаб) Шу ерга айтиб галавар, ву ерда одамлар ўёққа-бүёққа ўтиб турибди. Санга хизмат бўлса ҳам, бир яхшилик эт, шу ерга айтиб юбор. Лекин Ҳайитбой ака билмасин. Биласан-ку вуни, эшилди тамом, директора чақади, ишдан айрилиб ўтирмайин, айтма лекин, на дадим санга.

Қодир. Яхши, эй, калла, қизиқмисиз, ўрага сичқон тушди гулдур-гуп, бир ҳазатинг, ҳозир юбораман. (*Чиқиб кетади*)

Мат жон. Об-бо, ничик бўлди бу, а, ҳақиқатдан яхши кўриб қолгон бўлса эди, бўлмаса галами ву. Асли баҳти кулган йигитман, бўлмаса тўпписини эгри қўйиб юрган ман-ман даган йигитлар дуриб, икки пуллик шопир ёнина галами? Баҳтимнан айланин.

Шу пайт ноз билан қиз кийимида Нурум нўс кириб келади ва тўхтайди. Жимлик, "қиз" ер чизиб, ийманиб тураберади

Салом. ("қиз" индамайди) Ассаламу алайкўм, яхшимисиз? ("Қиз" яхши дегандай бошини иргитади)

Мани... кечиринг... шу... оқшом ҳам галган экансиз, лекин хароб бўлған помпа гап топди.

Нурум. (ноз билан аста) Бомбангиз на?

Мат жон. Бомбамас, помба, пом-ба, э, йўқ пом-па! Сувни италидўғин матоҳ, лекин гараг важ, шу бўлмаса бўлмийди.

Нурум. Ўзи шундай, сиз эркак зотига ишонч йўқ. Баҳона топинг, туттирманг. Кеча расо кутди-им, бугун яна шунақа, кутди-им.

Мат жон. Узр, машинлиқ ишингиз бормади? ("Қиз"ни гапиртирмай давом этади) Уялманг, сўрайверинг, машинни тузатиб эгарланган отдай атдим, доға, яъни, тоқقا тирмашадўғин бўлди.

Нурум. Йў-ўқ, тушунмодингиз чоғи, манго... Сиз... ўзингиз... кероксиз... Тавбо, мен қарой, сиз қочинг. Ўзи шунақо, асли айб мендо, сизга ихлос қўйди-им. Оқшом дейсиз, бир-ир оқшоммас, кўп кундан берли кузатаман. Сизни-и арслондай келбатли-и юришингиз, гап-сўзингиз, машинода ўтиришинги-из, машинодан туши-иб, меҳмонхонага кириб кетишинги-из, ҳаммаси мен ром қилғон...

Мат жон. Йўқ-е, мани сира хабарим бўлмати-ов. Агар билганимда, юрган йўлингизни чангини гўззима, кўзимга, тўтиё атар адим.

Нурум. Алдайсиз, машингиз ёнида тургонимни кўргансиз, локин ўзингизни кўрмагонга соласиз. Айтган қўшифингиз бор-у "Йўл бошида турган ёrim"...

Мат жон. Ҳова, ҳова, бор-бор, айтаман, ҳамма вақт шуни айтаман.

Нурум. Шу ашулангиз жудо таъсирили ашула-да. Манга багишсанганим деб кечалари уйқум қочиб кетади. Келганингизга мана бугун роппарасо 12 кун бўлди.

Мат жон. Тўғри-тўғри 12! Нега шунча вақтдан бери индамадингиз?

Нурум. И-е, қизиқ гапирасиза-а, бўйнингизга осилайми? Вой, уяламан...

Матжон. Уялманг, ана машин, бозора борамиз, доға чиқамиз, кийсам дўли пул, айтганингизни муҳайё қила-ман.

Нурум. Йў-ўқ, Сизни ўзингизни кўрсам, овозингизни эшитсан менга бас. Ҳалиги нима эди?..

Матжон. Унутмами?

Нурум. Ҳа-да!

Матжон. Ҳозир... ҳозир айтиб барраман (*йўталади ва бошлайди*)

Белим боғлаб чиқсан узоқ йўллара,
Йўл бошинда турган ёрим унутма.

(Нурум хиром этиб аста куйга мос раҳс этади)

Сайрон этиб чиқсанг сунбул гуллара,
Йўл бўйида қолғон ёринг унутма.

Нурум. Раҳмат, акажон! Энди мен борай...

Матжон. И-и, борай? Қаёққа, нера ворасиз? Энди топишдиқ-қу! Дарровми? Йўқ, энди топдим даганда юбораманми? Энди кетиб бўлибсиз, жоним!

Нурум. Ахир...

Матжон. Ахир-пахири йўқ, сиз манга дим ёқиб қолдингиз. Юринг, уйга гирали, ҳечким йўқ, ҳаммаси чойхонада, юринг (*яқинлашади*)

Нурум. Йў-ўқ, қўйинг шопир ака, тегманг, кўрқаман!

Матжон. Қўрқманг, жоним, айтдим-ку ҳеч ким йўқ деб. Бир ҳазатали! Биласизми, ман сизни бошимда кўтариб юрийман. Қол десангиз шу ерда бутунлай қоламан, қул бўл десангиз қул бўламан, ўл десангиз, ўламан, лекин йўқ деманг, барака топинг, йўқ деманг, юринг!

Қўлидан тортқилайди, Нурум ноз этиб кейин босаберади

Юринг, ё машина мининг!

Нурум. Э, қўйинг, одамлар кўрса, шарманда бўламиз, тегманг!

Матжон. Йўқ! (*Нурумни маҳкамроқ торта бошлайди*) Ҳамма нарсага тайёрман! (*Қучоқлайди*) Кетсангиз ўламан! Жоним, қийнаманг, баракат топинг. (*Уни*

кўтармоқчи бўлади, шу вақт Нурум Матжонни ўзини кўтариб ерга ташлайди ва орқасига бир тенади) Ҳов-ҳов! А хароблар! Бу ейксонни оёки навалон улли даб кўнглима галвад-ов. Сиз артислани алиннан ҳар бало галади. (*Ўрнидан туриб ўёқ-буёғини қоқиб, кулиб турган Нурумга қараб*) Нага куласан, ҳа, бўйрада кул. Асли Қодир айрон расво, (*пауза*) шундин нарсани устиннан кулиб бўлами, хароб бўлгайсизлар. (*Пауза*) Лекин манга қара, шу гап шу ерда қолсин. Бир Амат эшитса сурнай атади. На дадим?

Нурум. Яхши, лекин алингиза қиз бўлиб тушсан, хароб ата экансиз, ўлган акансиз.

Матжон. Яхши аласса, тушундингми, алжираф юрма яна.

Нурум. Яхши дадим-қу, галишдик (*қўл ташлашади ва Нурум кета бошлийди*)

Матжон. (*кетаётган Нурумга*) Эй! (*ўртада тушиб ётган рўмолини кўрсатиб*) ана ву матоҳингни олиб кет, э расво!

Ҳаммалар кулишади, Матжон билан Нурум образдан чиқиб ҳаммага қўшилиб улар ҳам кулишади

Очил. (*кулгидан ёшарган кўзларини артиб*) Ҳисоб! Ҳисоб, нўс! Буломиқни ўхшатдинг лекин, бай-бай! Аммо буломиқни ўзи ҳам ўлиб юрган акан, қул ҳам бўлаваржак, бола-чақадан ҳам кечжак, зўрсан, Нурум, зўрсан, лекин сани ўрнингда пашмак бўлғанда борми, буломиқни Мажнун атар ади.

Үрин. Тўғрилаб айт, Мажнун амас, жилли атар ади, тушундингми, жилли!

Очил. Тушундим, тишлаб олаварма, қутурғанмикан даб ўйламасинлар яна, вафодорим! (*Кулишадилар*)

Қумри. Очил акам тўғри айтдилар, шундайларни Мавлон оға дим ўхшатади, тўғрими ахир?

Ҳамма. Тўғри, тўғри!

Қумри. Ман ҳозир (*кетади*).

Қодир. На дасангиз данг, лекин Лекин Нурум ёмон қилмади, ўхшатиб ўйнади. Кийимни ярашқанини қаранг.

Шу вақт Қумри қўлида чопон, дўппи, белбог олиб келади

Қумри. Очил ака, ёрдамлашиб юборинг.

(*улар кулишиб дарров Мавлонни кийинтиришади, Мехри унинг юзига, қошига пардоз беради*)

Мавлон. (кийинаётуб) Э, қўйсангизлар сизлар, текин томоша бўлса, ҳам бир ташкил қизаверсин.

Ўрин. Ташкилни қизғани шу, ноз атма, образа кир!

Рўзим. Ҳай Мавлон, ашуласини айтиб бошла.

Мавлон
(Ҳидоятхон образида)

Ойхонга мафтун,
Бўлди бағрим хун.
Ёрни ишқида,
Монанди Мажнун.

Ёрдан ўргилиб,
Қурбони бўлай.
Остонасида ҳу...
Чилла ўлтирай,
Остонасида ҳу...
Чилла ўлтирай.

Ишқинг ўтига, ўргилай
Оҳим дудига
Куйсам бўлур,
Куймасам ўлай.

Ёрнинг ёнида ҳуу
Куймасам ўлай.
Куймасам ўлай,
Ёнмасам ўлай...

Бай-бай-бай... Бу боғда бир гули раъно очилибдур,
Ҳар гунчасидан бағрима тикан санчилибдур!
Ана, ана мўрча миён, писта даҳан, шаҳло кўз, ширмон юз.

Вой ўлай, бирор кўриб қолмасин.
Майсарабону! Ҳой, Масарабону!
Ҳой-ҳууу... Майсарабону!

Қумри. Майсарабону билан Ойхон Волгаградга кетди!
Қодир. Уларни ахир Эронга кетиб, бизнис этиб юрибди давадилар-ку!

Меҳри. Қачон эди Эрондан келганлари.

Ўрин. Агар Майсара билан Ойхон савдогарчиликқа кетган бўлса, элотда тинч ўтирган хотин зоти қолмади десанг.

Мавлон. Иби-ей, тавба этдик-ей! Сира қўйруқ тут-тиrmайдилар, қўйруқ туттиrmайдилар,вой ўлсин...

Мусиқа чалинади, Мавлон пилдираб саҳнани бир айланади ва чиқиб кетади. Ҳаммалар кулишади, қарсак чалишади

Парда

2-ҚЎРИНИШ

Парда мусиқа билан очилади. 1-кўринишдаги жой. Ҳаммалари ташкил тараддуудида. Саҳнага шаҳд билан Собир сариминжиқ кириб келади, қўлида қассоб пичоқлари.

Собир. Ўҳ-ҳўё, жамоат жам-ку! Рўзим хўжикни пичоги ёғ устинда акан-дон! Тинчликми, Рўзим?

Рўзим. Тинчлик, келавер, мен ҳам билмай доғдаман. Дуз дадилар, дузиб турибмиз. Ташкил дадилар, ина ташкил.

Собир. Очил пичоқларингни олиб гал дади, ина галдим. Тўй бошладингми ё, Рўзим?

Очил. Бир кун ишга галмаганинг дарров билинди-ов, Сўвур!

Меҳри. (*Очилинг гапини бўлиб*) Сўвуржон, бугунми эртага тўй. Бугунги ташкил тўйга уланса ёмонми. Ўзимиз шокаланд атиб "Тўйлар муборак"ни айтамиз, "Ёр-ёр" айтамиз! Қани, Қумрихон, (ҳаммага) қўшилинглар. ("Ёр-ёр" бошлишади)

Меҳри, Қумри

Аввал бошдан худони ёд атали ёр-ёр,
Пайғамбарлар руҳини шод атали ёр-ёр.

"Ёр-ёр"га мусиқа жўр бўлади, раққоса қизлар чиқиб, рақсга тушишади

Ўрин

Чимилдиқи тиллодан галин галди ёр-ёр,
Кўз қамашар жилодан галин галди ёр-ёр.

Ҳамма

Ёр-ёр-ай, ёр-ёр-ай тўйдан дарак ёр-ёр-ай,
Тўйлар бўлсин муборак-ай, галин галар ёр-ёр-ай.

Собир

Оқ юзинда қора холли галин галди ёр-ёр,
Тили сужи, асал-болли галин галди ёр-ёр.

Ҳ а м м а

Ёр-ёр-ай, ё-ёрай, тўйдан дарак ёр-ё-ай,
Тўйлар бўлсин муборак-ай, галин галар ёр-ёр-ай.

О ч и л

Ёр-ёр айтиб галамиз биз, тўй саники, ёр-ёр,
Бўсағаси зар-тиллоли уй саники, ёр-ёр.

Ҳамма нақорат айта бошлаганида Очилнинг имо-ишораси билан Собир иккови саҳнадан аста чиқиб кетишади

Ҳ а м м а

Ёр-ёр-ай, ё-ёрай тўйдан дарак, ёр-ё-ай,
Тўйлар бўлсин муборак-ай, галин галар, ёр-ёр-ай.

М е ҳ р и , Қ у м р и

Қизни олиб янгаси галсин кулиб, ёр-ёр,
Куёв тўра ташлар таҳа шайдо бўлиб, ёр-ёр

Ҳ а м м а

Ёр-ёр-ай, ё-ёрай тўйдан дарак, ёр-ё-ай,
Тўйлар бўлсин муборак-ай, галин галар, ёр-ёр-ай.

"Ёр-ёр" тамом бўлгач, олисдан Аршин молчи қўшиги эшитилади. Барча, раққосалар ҳам қулоқ қўйиб ҳайрон туриб қолишиади. Очил саҳнага кичик скамейкани қўйиб тезда чиқади. Зебо ролида Собир саҳнага чиқади ва скамейкага келиб ўлтиради.

Собир. Яхшиям меҳмон келиб мени Оғамни қўлидан қутқазди, бўлмаса у еримни уқала, бу еримни уқала деб ҳоли жонимга қўймасди. Қани энди худонинг яхшигина бандаси бўлсаю тегиб олсан... Қаерда дейсиз ундай киши, топилармикан-а? Оҳ, қачон мани тўйим бўларкин? (Эснайди) Бахтли қизлар дим кўп дунёда, қачон мани бахтим очилар экан? Қачон? (Собир аста уйқуга кетади. Саҳнага Вали ролида Очил аста кириб келади, жимлик, у Собир ухлаб ётган скамейка атрофини икки-уч марта айланаб, ўёқ-буёғига аланглаб, аста-секин Собир ёнига ўлтиради. Уни аста сийпалаб қўяди. Шу вақт Собир кершииб эснайди)

*ди, унга қўшилиб Очил ҳам эснайди ва бехосдан Собирни
уйғотиб юборади)*

Очил. Кечирасиз, яхши қиз, Рўзим хўжикни уйи
шуми?

Собир. Сенинг нима ишинг бор?

Очил. Вой, тиллари мунча ширин. На даган мазали
сўлласиз!

Собир. Сиз ўзи ким бўласиз, яхши йигит?

Очил. Менга аввал ўзингиз айтинг, сиз ўзингиз ким
бўласиз?

Собир. Мен шу уйнинг бекахони бўламан.

Очил. Оббо хўжик-еъ, ҳали сизга ўхшаган жононни
хизматкор атиб қўйибми? Вой писмиқ-еъ, дурдим лекин.

Собир.. Сиз ўзингизни кимлигингизни айтмадингиз-
ку!

Очил. Мен ҳам ҳу уйларни хизматкориман.

Собир. Қайси уйларни?

Очил. Мана шу уйларни.

Собир. Вой, жинни бўлдингизми?

Очил. Вой, мени фариштам деманг, хурсанд
бўлганимдан қанот боғлаб учиб кетаман.

Очил. Вой, нозлари хонни қизидан бўлакчая. Воҳ
келишган қадди қоматингта қурбон бўлай!

Кўй, хонимни бек обориб, } 2 марта
Тезлик ила тўй атсин .

Сани ҳам ман оламан, } 2 марта
Менда бир бек бўламан!

Собир. Пулинг бор?

Очил. Бор-бор!

Собир. Пулинг бўлса бораман.

Очил. Манам сани оламан.

Собир. Сан мани яхши ёримсан.

Очил. Танамдаги жонимсан.

Собир. Қоронғи кечаларда,

Очил. Ёндиргон чирогимсан

Собир

Мен тегаман ул кишига } 2 марта
Унинг пули кўп бўлса.

Унинг пули кўп бўлсао } 2 марта
Дарди ғами йўқ бўлса

Собир. Пулинг бор?
Очил. Бор-бор!
Собир. Пулинг бўлса бораман.
Очил. Манам сани оламан.
Собир. Сан мани яхши ёримсан.
Очил. Танамдаги жонимсан.
Собир. Қоронғи кечаларда
Очил. Ёндиғон чирогимсан.

Кўшиқ тамом бўлади, ҳаммалари қарсак чалишади. Очил билан Собир чиқиб кетади. Саҳнага шитоб билан Сабохон кириб келади

Сабохон. Қачон тенглик бўлади? Қачон?! Қачонгача биз оғзи бўшлар хўрланамиз, дакки еймиз, қачонгача эзиламиз? Қачонгача худсоветинингиз бизни четлаб ўтади? Қачонгача?! (Очил билан Собир ўз кийимларида қайтиб киришади)

Үрин. Ҳа пари, Сабохон, ўзингизни босинг. Тинчликми, нима гап?

Сабохон. Нима гапмиш! Билиб-билмасликка оласизлар. Яхши, мани хўрлаганингиз хўрлаган, лекин бизни арни на хўрлисизлар? Нери кам вуни? Кимдан кам у? (Үринни кўрсатиб) Сиздан камми? (Очилга) ё сизданми? (Рўзимга) ё сизданми? (Қолганларни кўрсатиб) Э, булар ҳисобмас!

Собир. На даб турибсиз, ким ҳисобмас? Бизни айтиб турибмисиз? Биз ҳали ҳисобда йўқмизми?

Сабохон. Ҳа! Ҳали сан ўзингни бизлар билан тенг ҳисоблаб юрибмисан?

Қумри. Сабохон, ўйлаб гапирайпсизми, ахир...

Сабохон. Сан жим тур, ювилмаған қошиқ!

Қумри. Ким ювилмаған қошиқ?!

Сабохон. Сан!

Қумри. Манми ювилмаған?! (Сабохонга яқинлашмоқчи бўлади, лекин уни Очил билан Мехри ушлайди)

Сабохон. (дарғазаб) Ҳа! Сан ювилмаған!

Қумри. (Очил билан Мехрига) Юборинг мани! (ташланмоқчи бўлади)

Сабохон. Юборинг, ипини узиб юборинг! (у ҳам Қумрига ташланмоқчи бўлади, уни Үрин ушлайди)

Қумри. (Сабохонга) Ким ит? Санга энди ит бўлдимми? Одамларни талаб турган ўзинг ит, сан ит!

О чи л. Қўйсанга, Қумри, санга ким ит дади.

Ў ри н. Сан ҳам қўй, Сабо, на бўлди санга?

Қумри. Эшитмадингизми, ипини узид юборингмиш.

Ҳозир кўрсатаман санга! (Очил билан Мехрининг қўлидан юлқиниб чиқиб, йўлини тўсмоқчи бўлган Ўриннинг елка-лари устидан Сабохонга ташланади, лекин қўллари ет-майди. Ўринга) Ўрин ака, қочинг! Қонимни қайнатманг! (уни яна Мехри билан Очил, Собирлар ушлашади)

Сабо хон. Қўйворинг, қўйворинглар! Саним сани, пашмак буқкандин атаман! Ҳим! Ҳали сан мани совунимга кир ювмабсан!

Қумри. Иби, иби, ҳали сан совунили бўлдингми? Галиб-галиб ман сани совунинга кир ювадиган бўлдимми? Тўхта-тўхта, нега сан осмондан келасан? Нанга талтаясан?

О чи л. (Сабохонга) Манга қара, Сабо, ҳеч ерда ҳеч гап йўқ, нега воғирди атасан? Одам деган сара сопли бўлиши керак.

Сабо хон. И-е, ҳов, ҳали бу (Қумрини кўрсатиб) сара сопли бўлдими?

Қодир. Қўйсангизлара, тўхтат, Сабо, сан ҳам, Қумри, бўлди қил, уят эмасми!

Ў ри н. Қани, Сабохон, на гап ўзи? Тушунтиранга, ҳеч нарсага тушунмай турубмиз.

Сабо хон. Қилғилиқни қилиб, энди тушунмидўғин бўлдингизми? Қўй оғзидан чўп олмидўғин бўлдингизми? А, яхши, мани четлаганингиз четлаган, эримни нери кам? Қани айтинг, Жоббини ёмон ўйнадими? Маттини ёмон ўйнадими? Бобчинискийни ёмон ўйнадими? Горациони ёмон ўйнадими? А??

О чи л. Горациёмиш, бир оғиз сўзи йўқ, вуни ная мақтийсан?

Сабо хон. Сўзлаган ролни ҳамма ўйнайди, ҳамма. Гамлетнинг фикри, ўйи, ички дунёси ким орқали очилади? Горациё орқали. Асли сизларни антеннангиз баланд эмас, тушунмайсизлар.

Ў ри н. Ҳова, сани эрингни антеннаси баланд, дим дапада, тавба, осмондан келасан, сал ошоқа туш.

Сабо хон. Нега тушушим керак? Начун тушаман?

Мавлон. (образга кириб, ноз билан) Сабохон, арин-гизни навалон мақтийсиз? Биламиз арингизни антеннасини мақтамасангиз ҳам.

Сабо хон. Ҳа, нима бўлибди арима? Тиммитдин ар, армисан ар, ажойиб ар. Бир суқилишмаған сан эдинг.

Матжон. Ҳаммани талайверманг, тушунтиринг, на гап ўзи?

Сабохон. Сан Матжон суқилиш, помпангни зўт!

Матжон. Товба, чап ёниннан туриб галган ўҳшайди бу. Уруш топаман даб галдингми?

Собир. Сабохон опа, жоним опажон, ная қисинасиз, ная бунча қизасиз! Ахир сизни бундин одатингиз йўқ эди-ку, на бўлди сизга?

Шу пайт иссиқ нон кўтариб Назокат қизлар билан киради ва тўхтаб қоладилар

Назокат. Хуш келибсизлар, мана иссиқ нон ҳам чиқди. Келинглар, ёғлиқ патир давадингизлар, ёғлиқ патир ҳам атдим, этли патир ҳам.

Үрин. Раҳмат, Назокатхон, қўлингиз дард кўрмасин (*нондан татийди*) Асли ширапасни қизисиз-дон, навалон мазали.

Сабохон. Этли патир еяжакмисизлар? Ташкил бермоқчимисизлар? Баринг, армонсиз баринг, худсовет қарорини ювинг! (*Пауза*) Лекин, нега нега ҳар сафар бизни Тиллони четлаб ўтасизлар? Хўш, қачонгача? Мани кечи-ринг, Рўзимбой ака, мани сизга даъвом йўқ, тўғри, сиз ўтган йили ажойиб ролларни яратдингиз, арзийсиз, аммо бизни Тиллони айби на? Уям яратди-ку! Театрда йилнинг энг яхши актёри деган номни 2 одам олса, осмон узилиб ерга тушармиди? (*Пауза*) Энг яхши актриса деган номни ана, анавунга берибсизлар...

Үрин. Гап бу ерда десанга. (*Пауза*) Роллар дадинг, Сабохон, роллар эмас, Рўзим рол яратди, рол! Шу роли билан ҳаммамизни кўзимизни очди бу дарвиш.

Очил. Сабохон, ўзинг гувоҳсан, ҳар сафар шу ролдан кейин парда ёпилғач, Рўзимни зўрға суюб олиб чиқадилар. Ахир сан ҳам талантли актрисасан, тушунишинг керак.

Назокат. Ҳаёт одамга бир марта берилади, иккимас. Ҳар сафар театрдан бўшанг, ишламанг дейман. Уйга келиб юрагини чанглаб ётадилар. Кейинги вақтда дориларнинг ҳам таъсири йўқ. Икки марта ана шу ролидан кейин қон туфладилар (*кўзига ёш олади, оғир жимлик*)

Очил. Бизни касбимизни ҳамма ҳазлик, ўйин, енгил деб ўйлайди. Ахир саҳнада актёр ўғлидан, ё хотинидан, ё яқин одамидан ажралиб қолган одам образини яратиши

учун минг ўлиб, минг тирилади-ку! Бу нечоғ асаб билан дунёга келади. Лекин сиз, Назокатхон, эрингиз билан фахрланинг, жамоамизнинг гули бу одам.

Назокат. (кўзидаги ёшини артиб) Сизга айтиш осон, ҳали болалар ёш, уларни уйлантиришимиз керак, қиз узатишимиз керак, ахир яшаш ҳам керак-ку! Уйдаям ҳаловатлари йўқ, кечалари уйқусиз тунлар азобини тенг торгамиз, токайгача бундай яшаймиз? Токайгача?

Урин. Барибир актёрлик фахрли касб, улуғ касб, оллонинг инояти бу. Элнинг ҳурматидан, олқишидан ортиқ баҳт борми дунёда! Мана, Сабохон қадр учун талашиб тўғри қиласапти, аксинча, актёр ўз касбига лоқайд бўлса, ранжишимиз керак эди. (Пауза) Раҳмат, Сабохон. Йилнинг энг яхши актёри деган шарафга бу йил бўлмаса келаси йил албатта эришасиз.

Сабохон. Тўғри, мани лекин тезоблигим бор, жаҳл чиққандা ақл кетади. Мани кечиринглар...

Рӯзим. Менга ҳам сўз етадими йўқми? (Пауза) Сабохон асли бағри кенг аёл, актёр дилини актёр тушунади. (Жимлик) Назокат, жоним, мана кўраяпсанми, буларни шундай мени табриклаб келишларини ўзи оиласиз учун катта қувонч эмасми, баҳт эмасми. Ташаккур сизларга. Назокатим мени аямоқчи бўлади. Мани борим шу Назокат, борим шу. Театрсиз, томошабинсиз актёр сувдан қирғоқча чиқиб қолган балиқдай гап. Театрсиз яшолмайман. Булар ҳам шундай. Яна бир бора қуллуқ сизларга.

Очил. Бой-бўй, абул буз атдинг-дон бу ерни, ҳамма гапинг тўғри, лекин дам олиш куни (*Ўринни кўрсатиб*) ит азобинда йиғналган бўлсак, мақсада кўчсанга, бўлжақ гапни айт!

Қодир. Домоқ атдиг-дон, ташкилдан сўзласанга, Хўжик!

Рӯзим. Домоқми? Бўлжоқ гапми? Ташкилми?

Ҳамма. Ҳова!

Рӯзим. Сўвур!

Собир. Лаббай!

Рӯзим. Қўйни сўясанми, қўчқорни сўясанми, ҳўқизни сўясанми, мани сўясанми, сўй! Ташкил ташкилга ўхласин!

Урин Изи тўйга улансин!

Мусиқа чалинади, раққосалар ўйинга тушади, қўшиқ бошланади

Р ў з и м

Театру масканимиз, уйимиз,
Анинг билан жаранглидур куйимиз,
Соз, қўшиқсиз ўтмас бирам тўйимиз,
Тўй бўлсино, тўй бўлсино, тўй бўлсин,
Дилларимиз хушнуд навоға тўлсин.

Ҳамма

Тўй бўлсино, тўй бўлсино, тўй бўлсин,
Дилларимиз хушнуд навоға тўлсин.

О ч и л

Тўғри айтдинг, театр жон-дилимиз,
Бир кун ишдан қолсак оғрир белимиз,
Меҳнатимиз эъзозлайди элимиз,
Тўй бўлсино, тўй бўлсино, тўй бўлсин,
Дилларимиз сунбул сабоға тўлсин.

Ҳамма

Тўй бўлсино, тўй бўлсино, тўй бўлсин,
Дилларимиз сунбул сабоға тўлсин.

А ё л л а р

Гаҳи Мажнун, гаҳи Фарҳод, гаҳи шоҳ,
Гаҳи Лайли, гаҳи Ширин, гаҳи Моҳ,
Тўйни файзи раққосалар худ чироғ,
Тўй бўлсино, тўй бўлсино, тўй бўлсин,
Дилларимиз хушнуд навоға тўлсин.

Ҳамма

Тўй бўлсино, тўй бўлсино, тўй бўлсин,
Дилларимиз хушнуд навоға тўлсин.

Собир, Мавлон

Ошиқ Ғариб, Шоҳсанамчи, эй Хўжик,
Моор, Гамлет, Отеллочи, эй Хўжик,

Тўй деб юрган Аршин молчи, эй Хўжик,
Тўй бўлсино, тўй бўлсино, тўй бўлсин,
Дилларимиз хушнуд навоға тўлсин!

Ҳ а м м а

Тўй бўлсино, тўй бўлсино, тўй бўлсин,
Дилларимиз хушнуд навоға тўлсин!

П а р д а